

Ciratel. Mon det ikke skulde være paa Tiden ogsaa at fuldbesigjøre denne Fordring, og mon ikke selve Folket skulde have faaet sin Opmærksomhed henvendt derpaa? Jeg vil henvise til de talrige Petitioner og Andragender, der ere indkomne her til Folkethinget mod dette Lovforslag. Jeg vil håabe, at disse Andragender maade finde et mere velvilligt Øre paa den Vej; dette Lovforslag endnu har at gjennemgaae, end de hidtil have fundet i dette Thing. — Jeg beder om Undskyldning, fordi jeg paa dette Stadium maaste i vel lang Tid har beskæftiget det høie Thing, men jeg kan forsikre, at jeg har begrændset mig saa meget som muligt, og at jeg ikke skal tage Ordet oftere end høist nødvendigt.

Thursh: Lovforslaget i den Stikkelse, hvori det nu foreligger os, afviger i mine Dine ikke bethydligt eller i væsentlige Punkter fra det Udcast, som den høitagtede Minister forelagde Thinget; og jeg skulde derfor maaste helst have indskrænket mig til at henvise til mine Udtalelser ved første Behandling, da jeg i det Væsentlige endnu maa fastholde det Standpunkt, jeg da indtog; men jeg kan dog ikke lade være nu at tage Ordet ved denne sidste Behandling af dette Lovforslag, da jeg ved Afstemningerne har seet, at ikke blot mine politiske, men ogsaa mine kirkelige Venner have været forskjelligt fra mig i Opfattelsen af dette Lovforslags Betydning og derfor ved Afstemningen ville afvige fra den Stilling, som jeg vil indtage til det. Den høitagtede Minister erklærede ved første Behandling, at dette Lovforslag var fremkommet fra ham som et Mæglingforslag, og det er ganske vist, at Forslaget dermed er overordentlig skarpt betegnet, klart for Alle; thi der er to Retninger i vor Folkekirk, som for Dieblisset synes, hver fra sin Side, at ville gjøre en forskjellig Opfattelse af Folkekirkens Væsen og dermed ogsaa dens Fremtidsudvikling gjældende, nemlig den høikirkelige Side eller, som jeg ogsaa vil kunne kalde den, Statskirkeændernes Side og Folkekirkens mere liberale og folkelige Retning. Det er ethvert Mæglingforslags Skæbne, at det ikke gjør noget af Partierne fuldelig tilpas, og saaledes gaaer det ogsaa med dette Lovforslag. Intet af Partierne

er fuldkommen fornøjet med det, og jeg tør vel, uden at overdrive den Stilling, som den har indtaget overfor Forslaget, sige, at den høikirkelige Side i Folkekirken er meget misfornøjet dermed. Det Mæglingforslag, vi her have til Behandling, tilfredsstiller altsaa ikke dem, som ønske gennem en administrativ Forvaltning at bibeholde saa Meget som muligt af den tidligere statskirkelige Ordning; det tilfredsstiller paa den anden Side heller ikke fuldelig dem, der i de Begivenheder, som ere foregaaede i Folkekirkens Historie efter 1849, maasee en Udvikling, som bærer en Betsignelse for vort Folk i religiøs Henseende i sit Skjød; thi det maade vi lægge Mærke til ved denne Sag, at, hvad den ærebe foregaaende Taler kaldte et ganske særegent Tilfælde, en speciel Anledning, som havde fremkaldt dette Forslag, det er i Manges Dine en begyndende Udvikling i Folkekirken. Det kan nemlig ikke nægtes, at i det Dieblis, den saakaldte Trimenighed i Nyslinge dannedes, var der factist indtraadt en ny Udvikling indenfor Folkekirkens Omraade. Regjeringen og Kirkebestyrelsen stemmede mod denne Udviklings Rildenspring og søgte at stemme Naen i Væcken; men det lykkedes ikke. Siden har Regjeringen fremmet denne Udvikling, forsaavidt den lagde en Hindring iveien for den, navnlig ved at tilstaae Dielses-Net til dens Præst paa visse Betingelser, og af Mange — og ligesaa naturlighvis af mig — er dette Forhold blevet opfattet saaledes, at det ikke blot var dette enkelte Tilfælde, der undtagelsesvis kunde fremtræde paa denne Maade i vor Folkekirk for Fremtiden, men at man ad denne Vej i mange Tilfælde vilde kunne komme til at staae i et frit og dog venstabeligt og inderligt Forhold til Folkekirken, staae indenfor den, forsaavidt saadanne Menigheders enkelte Medlemmer aldeles ikke kunde udviges af Folkekirken, men kunde staae der uden et saa skarpt Tilsyn og en saadan i det Enkelte gaaende Samarbeiden i Cet og Alt med Folkekirken. Det forekommer mig derfor, at, da dette er det Factiste, da der er gjort et saadant Skridt, Mæglingforslaget for Dieblisset ikke er strengt nødvendigt, og jeg kan ikke see rettere, end at den Udvikling, der er begyndt, maa kunne fortsættes, og at det bliver en Sely-